

विषयामिषलोभेन मनः प्रेरयतीन्द्रियम् Spr. 2867. एकामिषप्रभवमेव सहे-
दराणामुष्मन्ते जगति वैरमिति प्रसिद्धम् über eine gemeinsame Lock-
speise entstehend 3837. Leckerbissen: पन्नाणामामिषं पर्णम् । गोवर्धमा-
मिषं (lies गोवर्धमा^०) तीरं फले जम्बीरमामिषम् । आमिषं रक्तशाकं च
सर्वं च दग्धमामिषम् ॥ KARMAŁOKANA im ÇKDR. u. दग्ध. सिद्ध्याध्यामि-
प्रीकृत so v. a. zur Beute geworden KATHAS. 36, 26.

आमिषाशिन् (आ^० + आशिन्) adj. Fleisch essend KATHAS. 60, 153.

आमीना UĠĠVAL. zu UNĠDIS. 3, 66.

आमुख 2) DAÇAR. 3, 5. figg. (vgl. S. 27). PRATĀPAR. 23, a, 5. SĀH. D. 279.
282. 286.

आमुष्मिक. काम BHĀG. P. 5, 19, 14. °धर्म Verz. d. Oxf. H. 268, b, 13.

आमुष्यायण PAKĀV. BR. 6, 6, 2. KĀTH. 11, 6. सोम Verz. d. Oxf. H. 80, a, 15.

आमूलम् (von 2. आ + मूल) adv. von Anfang an KATHAS. 72, 191.

आमिर N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 340, a, 20.

आमोद 1) Z. 2 lies 6, 5. st. 6, 9. — 2) अवतंसमात्यवलपामोद Freude
an Spr. 3719. — c) Titel eines Commentars HALL. 201.

आमोदिन् 1) आसवमोदिर्भिव्रैः RĪĠA-TAR. 3, 357. KATHAS. 123, 51.

आमातव्य adj. zu erwähnen, anzuführen AV. PRĀT. 4, 126. Sch.

आमान, याज्ञिकामानम् das Erwähnen, Anführen Schol. zu AV. PRĀT.
4, 101, 103.

आमाय LA. (II) 86, 16. 88, 22. Spr. 3711. °विधि Ind. St. 3, 390. figg.

अनामायमला वेदाः Nichtüberlieferung ist der Fleck an den Veda Spr.
3464. मम पञ्चमुखेभ्यो पञ्चामाया विनिर्गताः । पूर्वश्च पश्चिमश्च दक्षिण-
शेतरस्तथा ॥ उधामायश्च पञ्चैते मोतमार्गाः प्रकीर्तिताः (bei den Çākta) |
Verz. d. Oxf. H. 91, a, N. 3. त्रिशीर्षगुहामाय die Legende von KATHAS.
109, 60; vgl. आगम 75. — Vgl. डुरामाय.

आमायरुस्य (आ^० + र^०) n. Titel eines Buches Verz. d. Oxf. H.
341, a, N.

आम्वं m. eine best. Körnerfrucht TS. 1, 8, 10, 1. KĀTH. 13, 5. — Vgl.
नाम्व.

आम्र, पश्याम्रफलसंसर्गो कपायो मधुरः कुतः Spr. 3926. आम्रतरुस्कन्ध-
गतामाम्रवचायिनीम् KATHAS. 124, 142. n. die Frucht als best. Gewicht =
वित्त्व, = पल ÇĀRṆG. SĀH. 1, 1, 18.

आम्रपाल m. N. pr. eines Fürsten WASSILJEV 33.

आम्रातकेश्र (आम्रातक + ई^०) n. N. eines Liṅga Verz. d. Oxf. H.
42, a, 11.

आय 1) das Hinzutreten (eines Lautes; Gegens. अपाय) RV. PRĀT.
14, 1. — 4) VARĀH. BRH. S. 41, 9. 98, 18. 100, 1. 103, 11. — 5) Art, Weise
(= उपाय Schol.): मार्गत्यापशतैर्यान् auf hunderterlei Weise gehen sie
Reichthümern nach MBH. 13, 7602. Könnte auch durch Einnahme, Mit-
tel zu Geld zu gelangen übersetzt werden. — 6) = अय Würfel und in
dieser Bed. Bez. der Zahl vier WEBER, GJOT. 48. अय v. l. — 7) in आ-
यनिगद ÇĀRṆH. ÇR. 6, 1, 22. Schol. zu 7, 9, 1. 16, 7. 8, 7, 1 Bez. gewisser
liturgischer Einschießel.

आयतन, आकिंचन्यायतन (so ist zu lesen) BURN. in Lot. de la b. l.
813. शरीरेमेवायतनं मुखस्य दुःखस्य चाप्यायतनं शरीरम् Spr. 2966. in
der Med. der Sitz einer Krankheit: निमित्तद्वेष्टायतनप्रत्ययोत्थानका-
रणैः । निदानमाहुः पर्यायैः Verz. d. Oxf. H. 305, b, 18. fig. 312, a, 18. —
V. Theil.

b) SHADY. BR. 3, 1. ÇĀRṆH. GRH. 4, 12. = गृहं देवानाम् HALĀJ. 2, 138. —

d) WASSILJEV 240. fig. 244. 232. SARVADARĠANAS. 23, 11. figg.

आयति 4) सदायत्पामसाध्यः स्यात्समृद्धः सर्व एव हि auf die Länge, auf
lange Zeit Spr. 3142. कृतं चायतिगुक्तं च प्रयत्नो वक्तुमर्ह्यः so v. a. für
die Folge erspriesslich R. 7, 83, 8. — 5) केमात्ताकस्य, पृथिवीभुजाम् Spr.
1840. Hierher wohl die u. 2) aufgeführte Stelle KATHAS. 24, 119.

आयथातथ्य false Anwendung: गुणानामायथातथ्यादर्थं विज्ञावयति ये
Spr. 4018.

आयथापुर्ष n. = अयाथापुर्ष P. 7, 3, 31.

आयद्वार (आय + द्वार) n. eine Stelle, an der Abgaben erhoben werden:

आयद्वारेषु (so der Schol.) सर्वेषु कुर्यादात्मानपरीक्षितान् KĀM. NĪTIS. 3, 74.

आयन adj. von अयन 2) c) d): चलन Schol. zu ŚRĠJAS. 4, 24. fig.

आयल्लक HALĀJ. 4, 57.

आयव (von आयु) n. oder अजमायवम् N. eines Sāman Ind. St. 3, 202, a.

आयःशूलिकं lies gewaltsam st. fein: das Wort bedeutet so v. a.
Jmd das Messer an die Kehle setzend.

आयस 1) die Farbe des Eisens habend MBH. 3, 1709. — 3) a) Alles
was aus Eisen gemacht ist VARĀH. BRH. S. 50, 26.

आयस्थूण PRAYAKĀDH. im Verz. d. B. H. 37, 11 v. u., wo चाप्याय
zu lesen ist.

आयाग vom Schol. durch यज्ञनीयेदेवता erklärt; er erwähnt auch eine
Lesart न्यासभूतं नरपते:; dio er folgendermaassen erklärt: न्यस्यते ऽस्मि-
न्देवतेति व्युत्पत्त्या स एवार्थः । देवतान्यासश्च यागार्थ एव प्रतिमार्दा.

आयाज्ञिभट्ट m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 198, a, No. 466.
Ind. St. 8, 206. — Vgl. अय्याज्ञिभट्ट.

आयास RĪĠA-TAR. 3, 163 fehlerhaft für आयास, wie die ed. Calc.
liest. — Vgl. अभ्यतरायाम, प्राणायाम, बाह्यायाम.

आयामिन् 1) anhaltend, hemmend; s. प्राणायामिन्. — 2) lang (ört-
lich und zeitlich): बाहुदण्ड DAÇAR. in BRH. Chr. 204, 11. यामिनी
Spr. 1928.

आयास 1) Spr. 997 (pl.). RĪĠA-TAR. 3, 174 (nach der Lesart der ed.
Calc.). 191. अनायास adj. keine Anstrengung verursachend KATHAS. 119.

184. आत्रायासकरा वाचः den Ohren wehe thueud R. 7, 21, 13. Z. 4 lies
ÇĀK. 37, 23 st. ÇĀK. 37. — 2) R. 3, 53, 17. °द VARĀH. BRH. S. 104, 5.

आयासक. v. l. आयासद (besser); vgl. zu Spr. 371, Th. 2, S. 327.

आयास्य (von अयास्य) n. N. verschiedener Sāman Ind. St. 3, 206, a.
PAKĀV. BR. 16, 12, 4, 5.

आयु, davor l. hinzuzufügen. — 2) c) KĀTH. 8, 10. Verz. d. Oxf. H.
30, a, 29. — d) γ) lies VĀLAKH. 4. — 5) Āju KĀṇva Ind. St. 3, 206, a.

— η) ein Sohn Kṛṣṇa's BHĀG. P. 10, 61, 17.

आयुक्तं m. ein Angestellter, Beamter Spr. 377.

आयुधजीविन् VARĀH. BRH. S. 4, 27.

आयुधपाल (आ^० + पाल) m. = आयुधागारिक HARIV. 4322.

आयुधागारनर (आ^० + नर) m. dass. HARIV. 4309.

आयुधागारिक (von आयुधागार) m. Aufseher über die Waffenkammer
HARIV. 4301.

आयुधिन् adj. MBH. 13, 1157.

आयुर्दा (आयुस् + दा von 1. द) f. N. pr. der Schutzgottheit der Āp-